

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17Csp/126/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921203611
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:7921203611.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, XXX XX N. D., v konaní o zaplatenie 6.207,39 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 6.207,39 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.207,39 Eur od 01.03.2019 do zaplatenia v lehote do 3 dni od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanej.

odôvodnenie:

. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia totožným s výrokom tohto rozsudku. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu VÚB, a.s. Bratislava dňa 21.06.2018 zmluvu o pôžičke pod číslom 7193354, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej pôžičku vo výške 6.000 Eur, ktorú mala žalovaná splácať v pravidelných mesačných splátkach v počte 96 vo výške po 106,69 Eur až do celkovej sumy pôžičky 10.242,24 Eur. Žalovaná uhradila sumu 366,47 Eur. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver. Žalobca vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia listom zo dňa 29.12.2018. Dňa 19.02.2019 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy.

2. Žalobca k žalobe pripojil predžalobnú upomienku, doručenkú, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľad splátok a úhrad, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obchodné podmienky na poskytovanie spotrebiteľských úverov - quatro pôžička a najľahšia pôžička, oznámenie o postúpení pohľadávky.

3. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania, postúpená na žalobcu. Tunajší súd uznesením č. k. 17Csp/128/2020-78 zo dňa 05.10..2020 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu.

4. Súd vo veci vydal dňa 20.10.2021 platobný rozkaz v súlade s návrhom žalobcu, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk, preto súd uznesením zo dňa 01.02.2022 platobný rozkaz zrušil. Súdu sa nepodarilo zistiť aktuálny pobyt žalovanej. Žalovanej žalobu s prílohami doručoval postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku, zákon č. 160/2015 Z. z. (ďalej len CSP).

5. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

6. Súd sa oboznámil so žalobným návrhom a jeho prílohami a zistil nasledovný skutkový stav:
7. Žalobca podal žalobu tak, ako je to popísané v bode 1. tohto odôvodnenia.
8. Všeobecná úverová banka, a.s., ako veriteľ a žalovaná ako klient uzatvorili dňa 21.06.2018 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, chválená výška pôžičky bola 6.000 Eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 96 splátkach, vždy k 20. dňu v mesiaci, výška mesačnej splátky bola dohodnutá na 106,90 Eur, výška úrokovej sadzby 15,90%, prvá splátka splatná dňa 20.07.2018, RPMN 15,90%, celkové náklady spotrebiteľa 4.242,24 Eur.
9. Predžalobnou upomienkou zo dňa 29.12.2018 adresovanou žalovanej, žalobca upozornil žalovanú, že má nedoplatok na splátkach v celkovej výške 273,67 Eur a upozornil ju na možnosť zosplatnenia úveru v prípade ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2018 do 05.02.2019. Podľa pripojenej doručky žalovaná výzvu neprevzala v odbernej lehote.
10. Listom zo dňa 23.02.2019 žalobca úver zosplatnostil ku dňu 19.02.2019 a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy.
11. Z prehľadu splátok súd zistil, že žalovaná na splátkach uhradila 366,47 Eur.
12. Súd takto zistený skutkový stav posúdil podľa týchto právnych predpisov.
13. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.
14. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.
15. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
16. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.
17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.
18. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

21. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

22. Podľa § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

23. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

25. Podľa článku 8 Základných princípov CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

26. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

27. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

28. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o pôžičke. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze.

29. Zmluva o pôžičke je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar, či služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

30. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Čl. 6 ods.1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak

beztoho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodíť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať exoffo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

31. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o úvere v zmysle vyššie citovaného zákona č. 129/2010 Z. z. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanej pôžičku v sume 6.000 Eur, ktorú bola žalovaná povinná splácať v 96 mesačných splátkach vo výške po 106,69 Eur až do termínu konečnej splatnosti. Je nesporné, že žalovaná čerpala od žalobcu finančné prostriedky, ktoré žalobcovi mala splácať v zmysle zmluvy. Ani pri nepopretí skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovanej nezbavuje súd povinnosti podrobiť predmetnú zmluvu kontrole (a) z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj (b) kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok. Súd je takisto povinný prihliadať na (c) absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 OZ) a na (d) zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné následky pritom musí súd prihliadať bez ohľadu na prípadné mimosúdne (dohody) zmluvných strán. Rovnako súd postupoval aj v tomto konkrétnom prípade a dospel k záveru, že zmluva o pôžičke zo dňa 21.06.2018 uzatvorená medzi spoločnosťou VÚB a.s. a žalovanou obsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorých absencia by mala za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetnej pôžičky a zmluva o pôžičke neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Súd skúmal aj výšku odplaty. Zmluva bola uzatvorená dňa 21.06.2018.

32. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia č. 87/1995 Z. z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota RPMN bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, teda v tomto prípade by sa malo jednať o štatistiku za 1. štvrtrok 2018. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Ministerstva finančnej Slovenskej republiky zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok 2016, pri zmluvnej splatnosti nad 5 do 10 rokov vrátane, pre ostatné spotrebiteľské úvery, RPMN činila 9,05%. Z toho je zrejmé, že výška RPMN v danom prípade nesmela prevýšiť 2 - násobok 9,05% ročne s poukazom na § 1 ods. 4 Nariadenia, čiže výšku 18,10%. S poukazom na uvedené súd konštatuje, že dojednaná výška odplaty u tohto úveru 15,90% tak nepresahovala maximálne prípustnú odplatu, preto je výška odplaty v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 OZ). Súd preto žalobcovi priznal nárok na zaplatenie sumy 6.207,39 Eur.

33. Keďže sa žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, zaviazal ju súd aj na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 6.207,39 Eur v žalobcom požadovanej výške 5% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to od 01.03.2019 do zaplatenia, teda po uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty žalobcom žalovanej od doručenia výzvy na zaplatenie zostatku úveru.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca bol v konaní úspešný, súd rozhodol, že má nárok na náhradu trov konania v pomere 100 % proti žalovanej. V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.